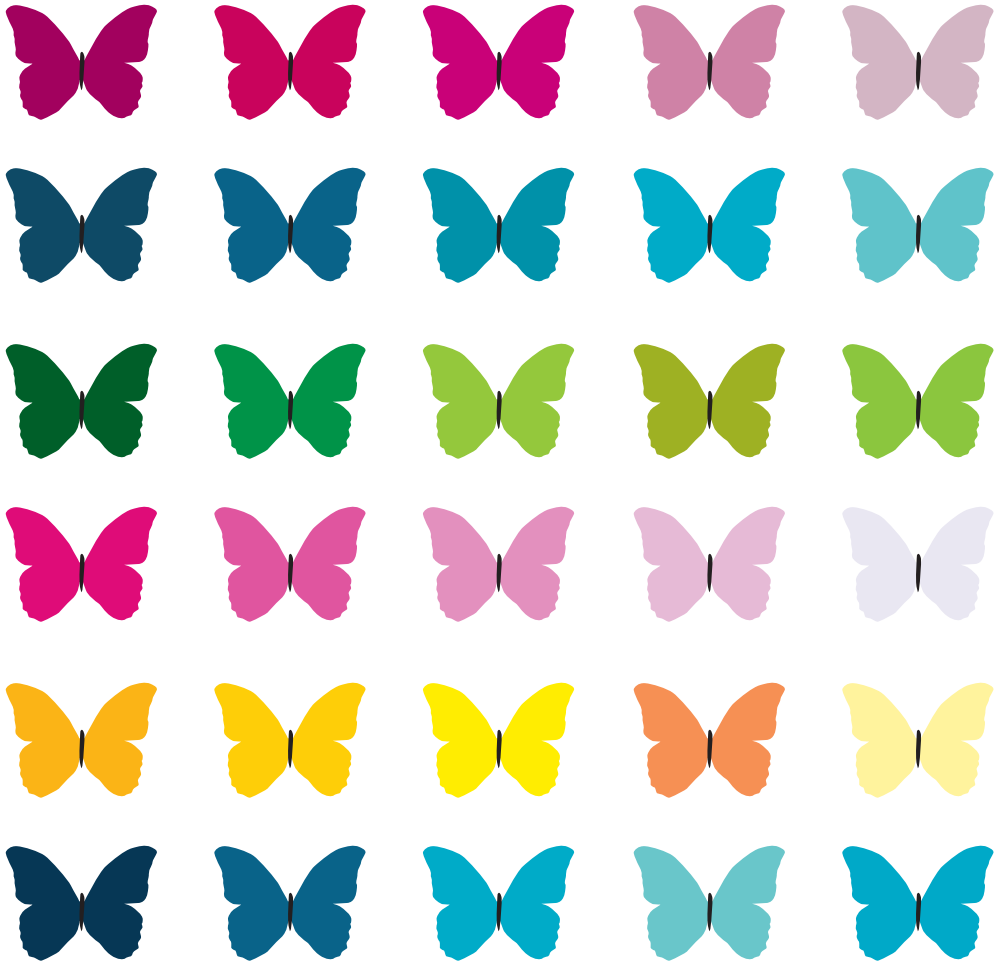
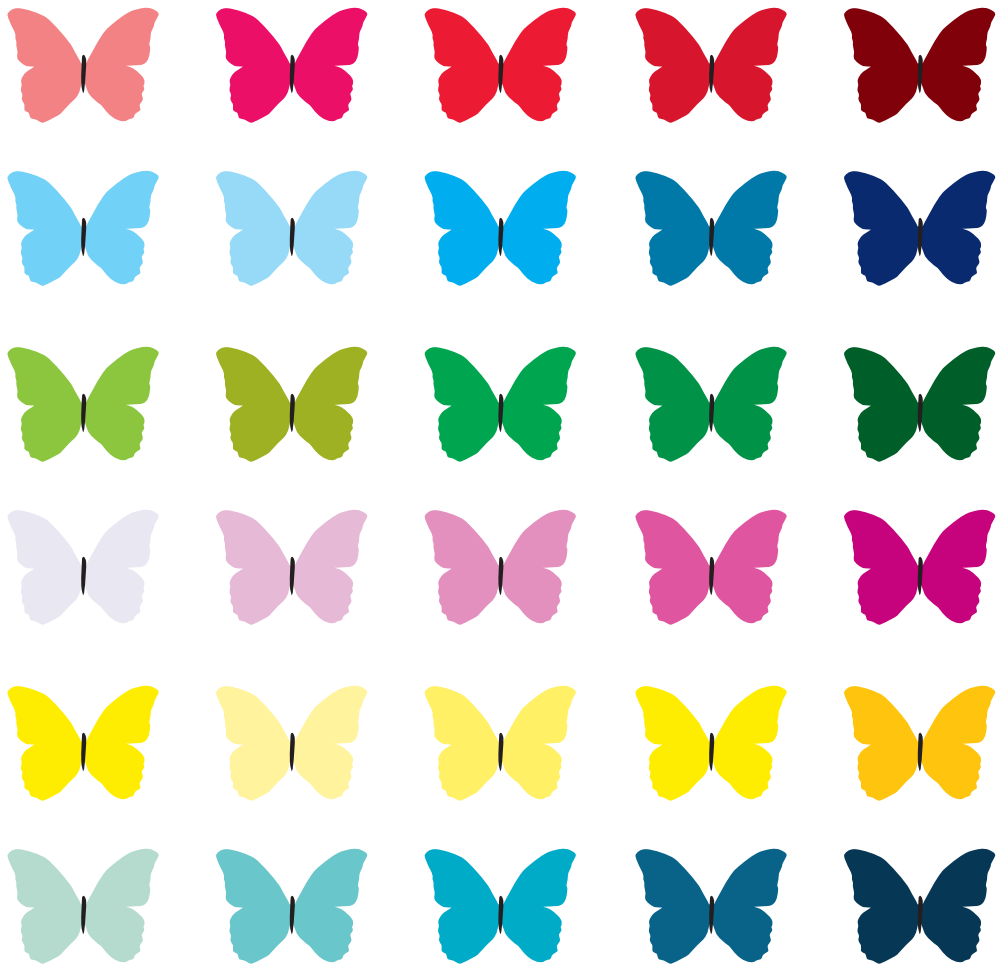

Anna og sommerfuglen

Malin Ekberg

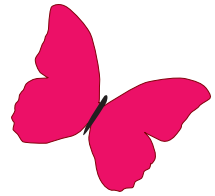

ANNA OG SOMMERFUGLEN
© Tekst og tegninger af Malin Ekberg 2017
www.ekberglous.com
Oversættelse til dansk af Lise Frost
© Malin Ekberg og Institut for Retsmedicin,
Aarhus Universitet

ISBN: 978-87-999681-1-4

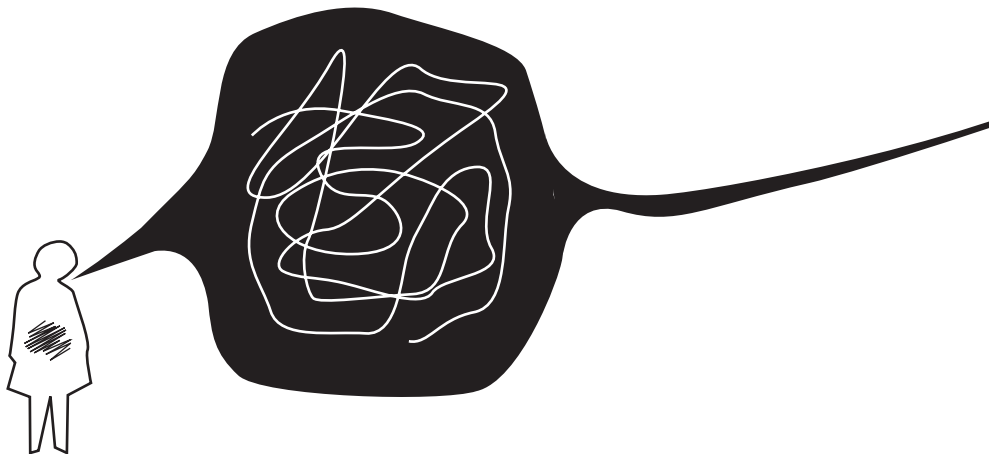
Anna og sommerfuglen

Malin Ekberg

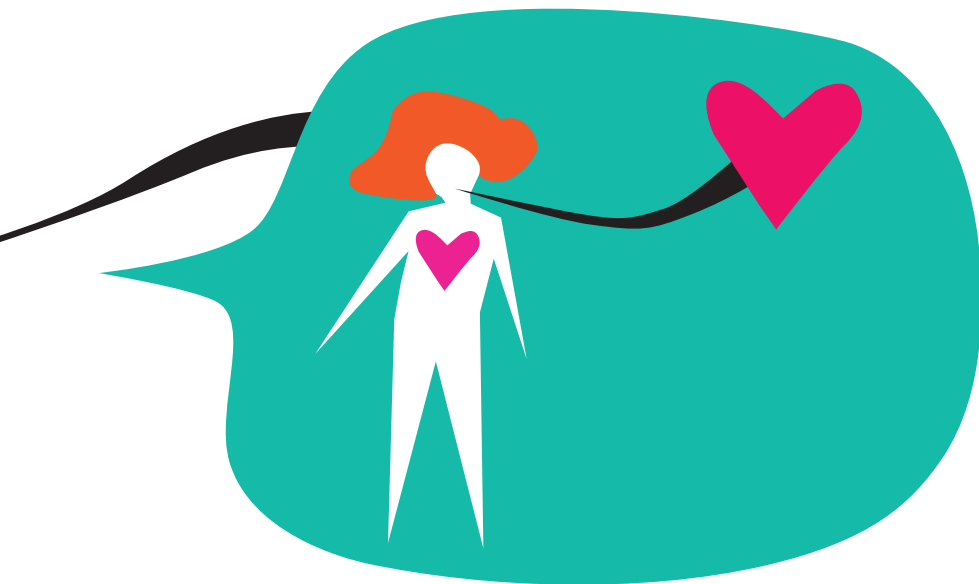

Her er Anna. Anna har båret på en stor hemmelighed i lang tid. Hemmeligheden er, at nogen har gjort noget ubehageligt ved hende. Det gør ondt inde i hende, og hemmeligheden gør hende ked af det. Anna føler sig tit syg, når hun tænker på hemmeligheden.

Efter et stykke tid begyndte smerten ved hemmeligheden ligesom at vokse inde i Anna. Som tiden er gået, er det blevet værre og værre, og til sidst må hun fortælle andre om det.

Anna fortæller hemmeligheden til sin mor.
Anna er bange for, at hendes mor ikke vil tro på hende eller synes, at det, der er sket, er Annas egen skyld.
"Det er godt, at du fortæller det til mig, Anna," siger mor.
"Ingen voksne må gøre noget ondt mod et barn."

“Børn kan altid sige stop, hvis noget er ubehageligt,” siger mor.

“Det er ikke din skyld, Anna.”

Anna synes, at det føles godt at have fortalt mor om hemmeligheden, og at mor har sørget for at ringe til politiet.

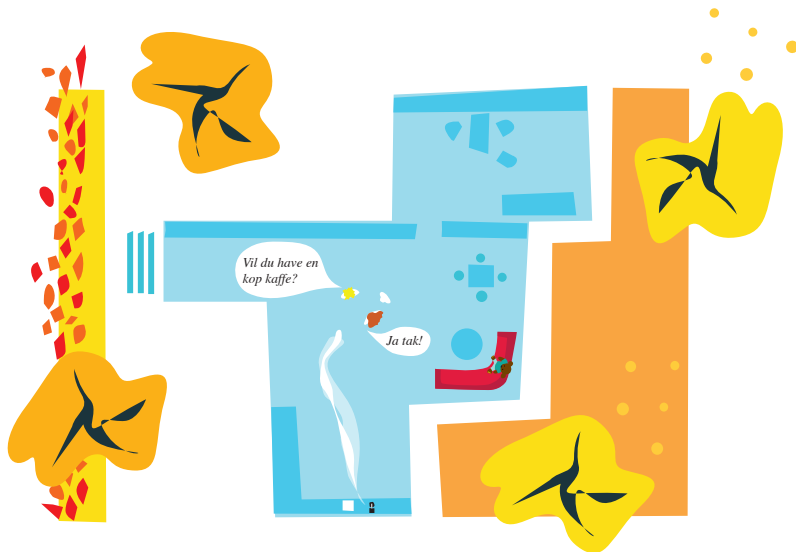
Det var godt, at få det sagt til den rare politibetjent, synes Anna.

Anna har lavet en aftale med sin mor om, at Anna gerne vil undersøges af en læge. Anna vil vise lægen, hvor hun har ondt. Hun tænker på, om lægen mon kan se, om alt er normalt, og om Anna mon er som alle andre børn.

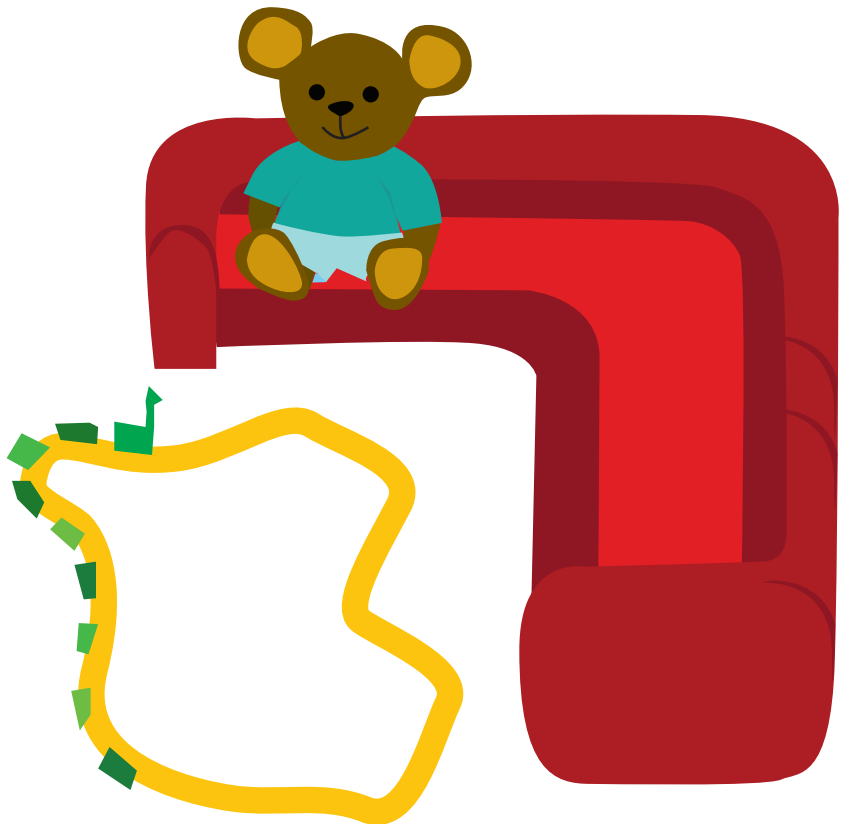
En sygeplejerske, der hedder Lotte, tager imod Anna og hendes mor, da de kommer til undersøgelsen.
“Hej Anna, kom ind,” siger Lotte, da hun åbner døren.
Lotte smiler og virker rigtig sød.

Anna og hendes mor går ind i et hyggeligt venteværelse. Lotte spørger, om mor og Anna vil have noget at drikke. Det dufter af friskbrygget kaffe, så mor vil meget gerne have en kop. Anna har ikke lyst til noget. Lægen, der skal undersøge Anna, hedder Lone. Hun har undersøgt og hjulpet rigtig mange børn, der har oplevet det samme som Anna.

Lone har en hvid kittel på og ser rar ud.
“Hej, mit navn er Lone,” siger hun. “Inden du skal undersøges, skal jeg og Lotte lige høre lidt om, hvordan du har det, og om du fejler noget. Hvis du gerne vil snakke med mig, uden at mor er med, så er det også i orden,” siger Lone.
Men Anna vil gerne have, at mor er hos hende hele tiden.

Der er mange dukker, et fodboldbord og en masse biler i venteværelset. I en rød blød sofa sidder en lille bamse. Anna tager bamsen op.

”Bamsen hedder Trofast,” siger Lone “Den er blevet krammet af rigtig mange børn, der har været til undersøgelser ligesom dig”.

Lone peger mod sofaen.

“Sæt jer bare ned,” siger hun. ”Så kan vi snakke lidt sammen.”
Mor sætter sig ned, men Anna har ikke lyst til at sidde, og hun har slet ikke lyst til at snakke med hverken Lone eller Lotte.

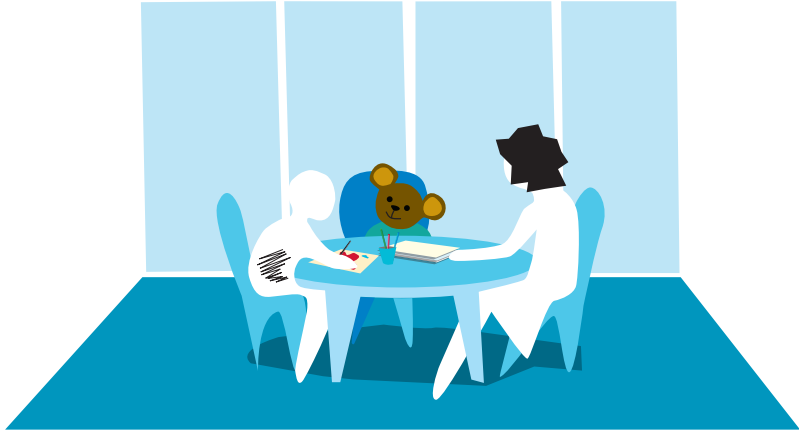
I stedet går Anna væk og ser på nogle bøger, blade og spil, der står i en reol langs væggen. På et bord ligger der papir og farveblyanter. Anna sætter sig ned og begynder at tegne.

Hun kan høre mor fortælle lægen og sygeplejersken, at Anna har problemer med at sove om natten, og at Anna ofte har ondt i maven og hovedet.

Mor fortæller også, at Anna nogle gange tisser i bukserne. Det synes Anna er pinligt.

Mor fortæller også om far og storesøster Siri. Hun fortæller, hvor de bor, og at Anna har været på sygehuset før.

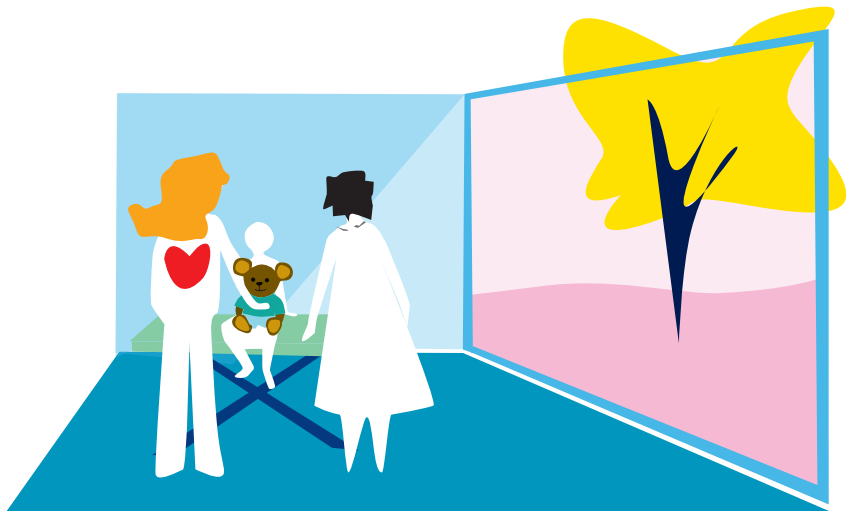

“Kan du lide at tegne,” spørger Lone pludselig. Anna ser op fra sin tegning og kan se, at Lone sidder på stolen overfor.

“Hvad har du tegnet?”

”Jeg har tegnet en sommerfugl,” svarer Anna.

Lone synes, det er en rigtig flot tegning. Anna bliver glad.

Nu skal Anna undersøges. De går ind i et rum lige ved siden af venteværelset. Anna har taget Trofast og sin tegning af sommerfuglen med ind i det andet rum. Hun holder godt fast i bamsen.

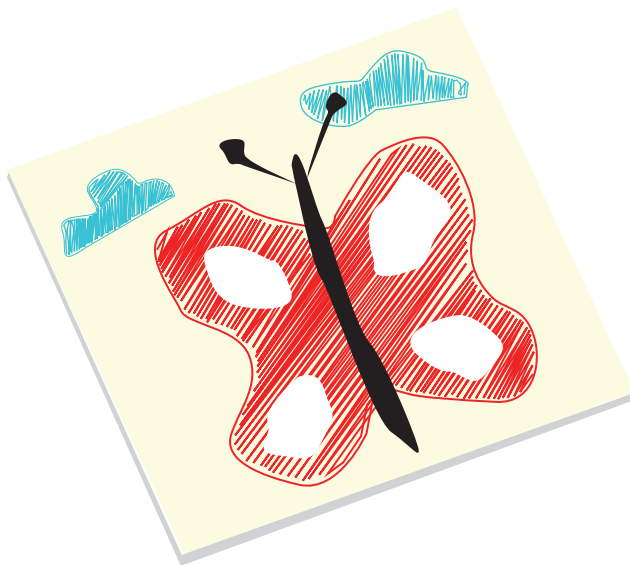
I undersøgelsesrummet er der et lille bord og et par stole samt en lille briks og en computer. Mor er gået med ind, så Anna kan holde hende i hånden, mens lægen og sygeplejersken undersøger hende.

Lone viser på Trofast, hvordan undersøgelsen kommer til at foregå. Lone ser i bamsens ører, øjne og mund. Bamsen bliver også vejret og målt.

Trofast skal tage sin bluse af, så maven og armene kan undersøges. Trofast får hurtigt blusen på igen. Bagefter skal Trofast tage sine bukser af, og bamsens ben og numse bliver undersøgt.

Lone fortæller, at Trofast også har båret på en hemmelighed, ligesom Anna. Hun siger, at han har blå mærker på kroppen. Lægen tager billeder af de blå mærker. Anna bliver undersøgt på samme måde som Trofast, og der bliver også taget billeder.

Efter undersøgelsen siger Lone:

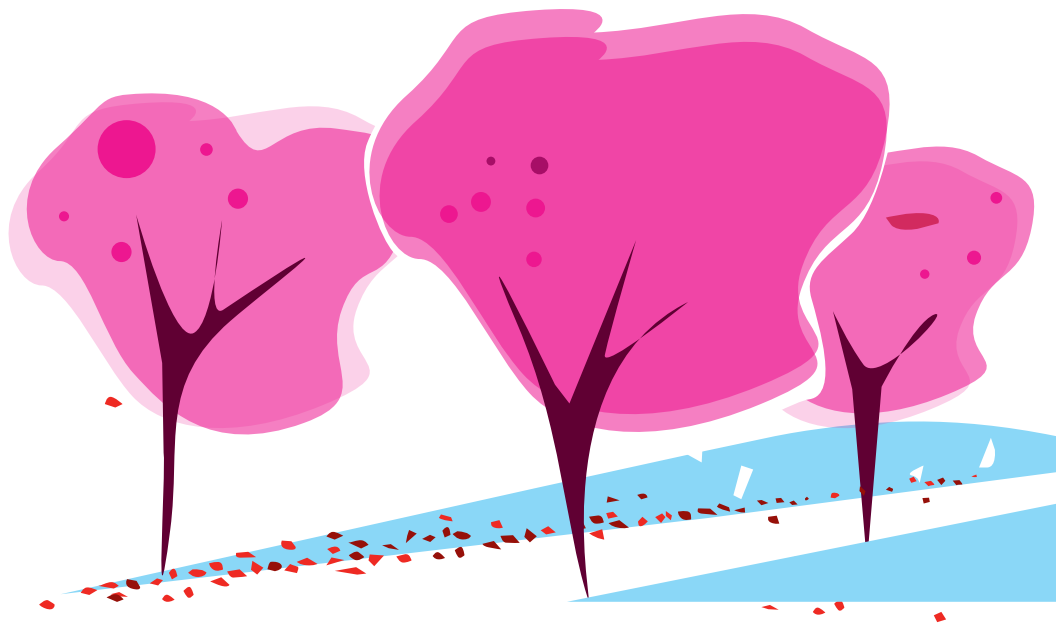
“Nu er vi færdige. Det var meget flot, at du kom her i dag. Du har allerede talt med en politibetjent, men du skal også møde en psykolog. Husk, Anna, at vi alle sammen vil passe på dig, så du ikke behøver at gå alene med din hemmelighed.”

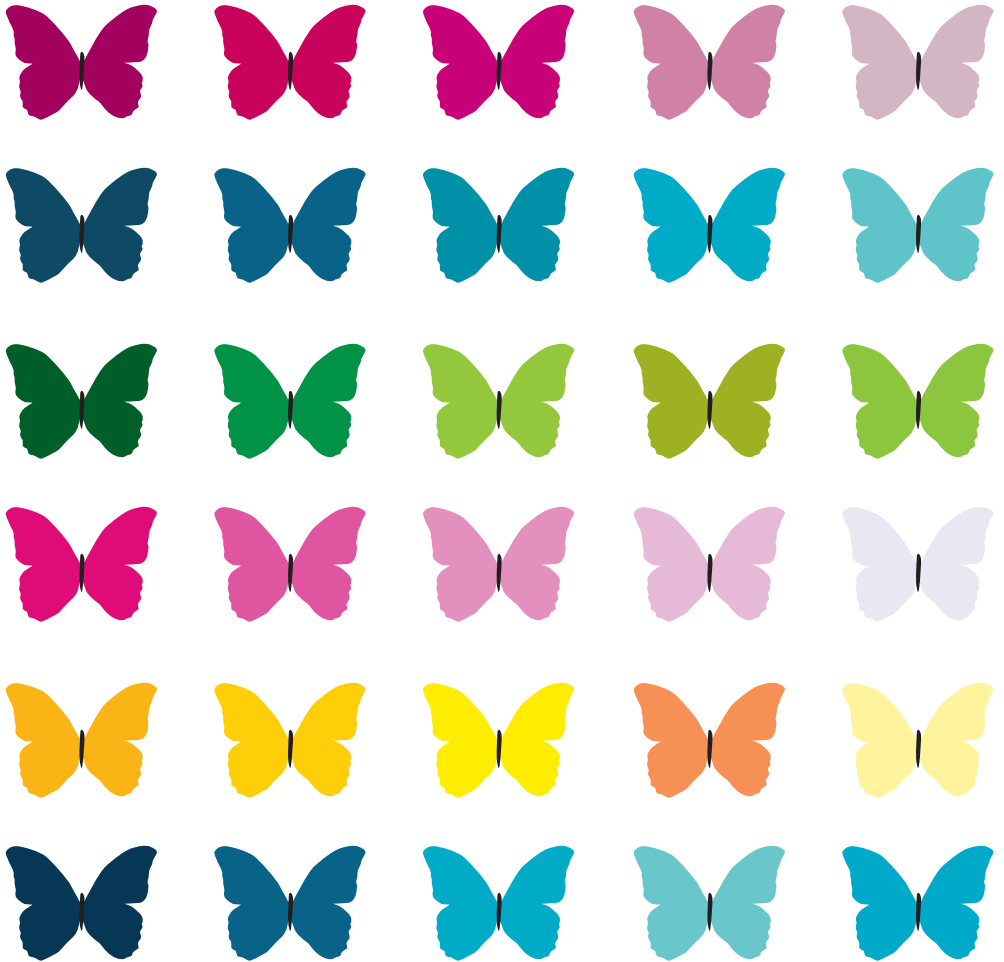
Anna giver tegningen af sommerfuglen til Lone og Lotte. De bliver rigtig glade for den og hænger den op på opslagstavlen. På tavlen hænger mange tegninger fra andre børn.

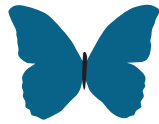
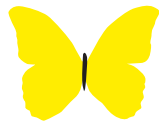
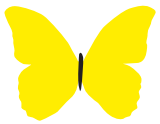
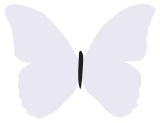
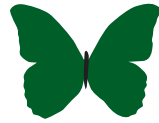
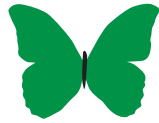
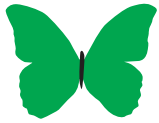
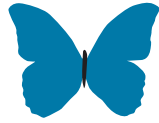
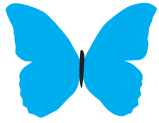
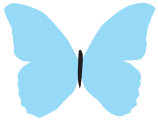
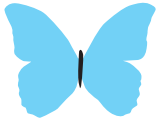
Anna sætter bamsen tilbage i sofaen i venteværelset, så den er der til det næste barn, der skal besøge hospitalet.
Hun tager mor i hånden og siger farvel til Lone, Lotte og Trofast.

”Det var da ikke så slemt, vel,” spørger mor, da de går ud af døren. ”Nej,” svarer Anna og smiler.

Dette materiale er støttet økonomisk af Rådet for Offerfonden. Materialets udførelse, indhold og resultater er alene forfatterens ansvar. De vurderinger og synspunkter, der fremgår af materialet, er forfatterens egne og deles ikke nødvendigvis af Rådet for Offerfonden.

| RÅDET FOR OFFERFONDEN |

ANNA OG SOMMERFUGLEN

© Tekst og tegninger af Malin Ekberg 2017

www.ekberglous.com

Oversættelse til dansk af Lise Frost

© Malin Ekberg og Institut for
Retsmedicin, Aarhus Universitet

ISBN: 978-87-999681-1-4

AARHUS
UNIVERSITET

INSTITUT FOR RETSMEDICIN